

Reflexió d'estiu de la Coordinació de la Plataforma 10 minuts de Catalunya.

L'acte que tingué lloc al COMB relacionat amb "Reptes de futur a l'Atenció Primària" coincidí amb la celebració, el mateix dia, de l'acte "Jornada d'Estratègies Innovadores en la Gestió Compartida de la Demanda Assistencial".

Els pocs assistents que coincidiren en ambdós assenyalaren que el del matí estava "ple d'infermeres i de gestors" i en el de la tarda, en el col·legi de metges, eren "els mateixos de sempre amb el mateix discurs". A alguns però, ens va preocupar que, senzillament, haguessin estat actes paral·lels, donat que és un reflex del què també es dona en molts equips... I, permeteu-me el símil futbolístic, només un equip caracteritzat, segons el marketing oportunista, per "davanters que defensen, defensors que ataquen, (...) tots un" és el que ha aixecat la il·lusió i ha aconseguit, alhora, els millors resultats que es recorden. Aquesta manera de fer està prou lluny de les competències exclusives, els models rígids i el treball en paral·lel independent. A la vegada, semblava impossible, fa un any, despertar un conjunt de professionals abúlics, amb un president a la vora de la dimissió, que havia de triar un entrenador jovenet –bé, no tant, vaig néixer el mateix any i els joves de veritat ja em tracten espontàniament de "vostè"- i havia de quedar-se davanters "contestons" perquè no aconseguia col·locar-los en el mercat. Un any més tard, hem vist un equip.

És innegable que l'especialista en fer gols és l'Eto'o, però necessita bones passades de l'Iniesta, que tant ha de fer contenció al mig del camp, quan els altres ataquen, com passades prudentes al company immediat, quan encara no és el moment de canviar de línia, però que, tot i aquesta feina menys espectacular, és qui pot tenir un trencament muscular per sobreesforç que pot fer perillar el desenllaç d'una final. Tant important com marcar gols, alhora de guanyar partits, és no perdre'ls. I aquí, jugadors com en Puyol poden fer molt més fàcil la tasca d'en Víctor Valdés. Només faltaria que algú d'ells pensés que l'única tasca digna és la de marcar gols o que l'Eto'o pensés que s'han marcat només gràcies a ell. Crec que tots podem endevinar on estem situats.

Aquesta mateixa reflexió és la que em porta a dubtar de què seria del Barça de l'any que ve si l'Eto'o fos llibertat de la feixuga tasca d'intentar robar pilotes sobre la línia de la defensa dels contraris, per tal que estigués més descansat a l'hora de rebre passades del mig camp i maximitzar encara més el seu rendiment. Què passaria si restringim la llibertat de l'Iniesta o el Xavi, indicant-los que les pilotes només podran anar al lliberat Eto'o i que, per descansar-los a ells (un ja està lesionat i l'altre podria caure si hagués d'assumir el buit del company) reforçaran la defensa, a la qual entrenaran més, per fer passades que arribin directament a la primera línia, saltant el seu paper. No cal que pateixin, ells, que tota la responsabilitat de no perdre els partits és del Valdès i la de guanyar-los del Eto'o. Si passa res, el Barça, com a institució, assumiria les conseqüències com sempre ha fet, els dirien.

Perdoneu, és l'estiu, s'han d'enllestir i implementar els protocols delegats assumits per consens a les DPO esmenades sense resposta i, amb tanta notícia esportiva, no hi ha hagut manera de concentrar-se en els problemes del dia a dia.

Salutacions a tots,

Dra Anna Puigdemívol Sánchez
Coordinadora a Catalunya de la Plataforma 10 minuts.